

Publicerad 2006-09-28 17:54 av längesendan

visslar på sånger om kärlek och död

och så sa det bara stop
hjärtat dog

odöd

vet inte vad jag känner längre..

-- kollar ner i mitt vinglas --

"så min vän, du tror att kärleken lämnat dig tom och själlös..

dödpoet,
sade jag inte att prinsessan av svart var en fågel för fin, utom räckhåll för våra klor"

"dra åt helvete Behemot", muttrade jag

den stora svarta katten parerade enkelt det iväg slungade vinglasen, hoppade ut genom fönstret följt av sitt
hånande skratt

allt blev tyst; stilla

vem vet om jag känner något alls längre..

tänker på hur allt började:

- 1 du slutar att kolla upp mina dikter på internet när du märker att de var riktade mot dig
- 2 tillslut blir du för nyfiken och kollar ändå
- 3 de var värre än du trodde
- 4 du gråter

-- telefonen ringer --

tar upp luren,
ja hallå?

-- det är Woland i andra änden --

skrev en dikt som kunde döda

dess första offer blev mig

- även om jag sparkade av benen på hans pudel, så lämnar han mig inte i fred

dess andra

dig

- även om jag därefter knäckte ryggraden på det lilla livet

så låt oss kyssa Margaritas fot

för ikväll ska vi på bal

- även om jag stampade ner resterna till en enda blodig massa, till en enda blodig pöl

satansbal

--

går ute i regnet väntar på att blixten tar mig,

visslar på sånger om kärlek och död

jag lägger på luren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren längesendan med Poeter.se id #10278 innehar upphovsrätten